

Advent

-

Te várod már az
Úr Jézust?

Körö*i*
CSOMA SÁNDOR PROGRAM

STEINBACH JÓZSEF:
KARÁCSONYI ÜZENET MÜNCHENI TESTVÉREINKNEK

„...a mi üdvözítő Istenünk díszeré váljanak mindenben.” (Titusz 2,10)

Előkerült az a karácsonyi dísz, amit gyerekkorunkban ragasztottunk az öcsémrel. Színes papírokból kivágott szalagok karikái fonódnak egymásba hosszan, körbeölelik fentről lefelé az örökzöld fenyőt, kiemelik „lentre” kitáruló alakját.

Amint megláttam, ezer emlék villant fel bennem, meg belém hasított az is, hogy elrohantak az évek...

Milyen makacsul kapaszkodnak egymásba öt évtizede a színes, szakadt karikák. Szükségük van egymásra. Együtt pedig szükségük van az örökzöld fára, hogy „létüknek” értelme, tartása, tartalma legyen. Az örökzöld fát díszíteni, kiemelni, ragyogtatni; – ezért lettek...

A karácsonyfa keresztyén szimbólummá vált, de arra a Jézus Krisztusra mutat, akiben az örök élet Ura kitárta karjait felénk, irgalmas, örök ölelésre, akárcsak a fenyő „kifelé és lefelé” táruló ágai. Az örök élet Ura eljött hozzánk, hogy egymáshoz kössön bennünket, és megtartó, örök életének „zöldjére” fűzze földi életünk minden mozzanatát.

Ha a mi üdvözítő Urunk „tart” minket, ha Ő hordoz, akkor mi is Őt díszítjük, egymást erősítjük, és múlandó életünk örök értelmet és életet nyer.

Áldott karácsonyt, áldott új esztendőt az Úrban. Imádságos szeretettel kívánjuk ezt müncheni testvéreinknek, Nyugat-Európa minden gyülekezetének, innen a Kárpát-medencéből

Steinbach József
református püspök
(Pápa)

DR. FEKETE KÁROLY:
A MENNYEI LÁTOGATÓ

„Meglátogat minket a felkelő fény a magasságból, hogy világítson azoknak, akik a sötétségben s a halál árnyékában lakoznak, hogy ráigazítsa lábunkat a békesség útjára.” (Lk 1,78b-79)

Csoda az, hogy Krisztus meglátogat minket, mert semmi vonzót nem tudunk felmutatni, ami Őt, a magas rangú látogatót csalogathatná. Nem dicsekedhetünk megingathatatlan hittel, megsokszorozott táalentumokkal. Nem tudunk felmutatni teljes körű ismereteket, érvényesülő igazságosságot, híjával vagyunk az őszinte szavaknak, a kifogyhatatlan szeretetnek, a kikezdhetetlen békességnek.

Csoda, hogy Jézust vonzzák ezek a helyzetek! Bizony, csak az Ő számára hívogató tények ezek. A mindenkori ember helyzete provokálja az Isten Fiát, látogatásra ösztönzi Őt, aki nem is nyugszik addig, amíg a találkozás létre nem jön. Minden torlaszt, akadályt,

feltartóztató erőt áttörve, képes még az egeket is meghajlítani, hogy testközelségbe jöjjön és megkeresse, megtartsa, ami elveszett.

Mélység és magasság megváltó találkozásának csodájáról énekelt Zakariás pap, Keresztelő János apja. Jézus Krisztus eljövételének pillanata az az érintkezési pont, amelyen keresztül találkozhat a kiáltó sorsú ember és a naptámadat magassága. Ez az az archimédeszi pont, amelynek segítségével Isten mindent kimozdít a helyéből és mindent újjá tesz. A holtpontra állókat átlendíti és útnak indítja, a mélypontra lévőket ünneppé szerez.

Isten dicsőséges világának törvényszerűségei, ajándékai lekíváncolják a földre, hogy ne legyen többé lent és fent, ég és föld, magasság és mélység, fény és sötét, nyomor és gazdagság, hogy felemelkedjen az élet értéke. Ezért lett a magas rangú látogatóból kedves vendég, az előkelő idegenből betlehemi gyermek. Aki beengedi magába a Krisztus fényét, az fel tudja ismerni a hamis fényeket! Az különbséget tud tenni jó és rossz, hasznos és káros, hazugság és igazság között.

Jézus jött és jön, hogy megtanítsa járni a békesség útján. Azzal bíbelődik, hogy ráigazítsa erre az elhagyott útra a lábunkat. Mit kell értenünk a ráigazítás alatt? A végletek kiegyenlítődségét, az indulatok közös nevezőre hozását, az Isten és ember közötti irdatlan szakadék betöltését, a kibékülés és visszatalálás lehetőségét.

Ne feledjük az idején advent idején sem: Jézus Krisztus látogatni készül, világossága felismerhető, a békesség útja célba juttat, egészen a saját életünk kiteljesedésének csodájáig. Ámen.

Dr. Fekete Károly
református püspök
(Debrecen)

ADVENTI IGEI GONDOLATOK

Textus: János evangéliuma 1, 6-7

Adventben élünk. A világ keresztyénsége 2000 év óta tudja, hogy kit és miért kell várunk. Micsoda áldás ez?! Keresztelő János azért lett elküldve, hogy hirdesse, jön Messiás! Hihetetlenül megtisztelő, felelősség teljes, és nehéz feladat lehetett. De mégis teljesítette, mert tudta, hogy kit kell várnia. A Megváltót. Ahogyan erről bizonyágot is tesz, ahogyan olvassuk a János 1,29-ben „Íme, az Istennek ama báránya, aki elveszi a világ bűneit!” A zsidók ezt nem értették, hogy ki az, akiről János beszél? Nem értették, hogy „a világ bűneit”? Hát nem csak mi, a kiválasztott nép, fogunk üdvözülni? Nem csak a mi bűneink lesznek megbocsájtva? Hát nem csak értük jön a Messiás? Mi már tudjuk, hogy Jánosnak volt igaza. Ami a mi „igazunk” is lett. Mégpedig, hogy Jézus, a világ Megváltója.

Van e feladatunk a várakozás ideje alatt? Vagy hátradőlve várhatjuk inkább az Úr érkezését? Igenis van feladatunk. Pontosan ugyanaz a feladatunk, mint Jánosnak. És ez mit takar? Hát mit tett ez a János? „Tanúként jött, hogy bizonytságot tegyen.” És bizonytságot is tett arról, akit ismert, és várt. Mi nekünk is ezt kell cselekednünk. Menni, és hirdetni az embereknek, hogy „Térjetekek meg, mert elközelgetett a mennyeknek országa.” Hogy minél több ember életében lehessünk tanúk, akik arról beszélnek, aki elküldte őket. A világ Világosságáról, a Messiásról, a mi Urunk Jézus Krisztusról. Ámen.

Kreisz János
Sárospataki Református Teológiai Akadémia

Textus: Józsué 10, 6-15

Vajon mit várt Józsué Istentől? Hallotta a biztatást Istentől, hogy vele lesz, de vajon mire számított? Jégesőre? A Nap és a Hold megállására? Arra, hogy a túlerő felett ilyen könnyedén győzedelmeskedik? Nem hiszem.

Mit is jelentett a Hold és a Nap az ókorban? Az ókori ember alapvetően természeti vallásokat követett. Szétnézett maga körül, és istenné tette a maga körül lévő tárgyakat, főleg azokat, amiktől az élet, a táplálék származott. Már az ókorban megfigyelték, hogy a Nap és a Hold meghatározzák az ember mindennapjait és a mezőgazdasági

termést. Így hamar kialakult, hogy az első természeti „istenségek” a Nap és a Hold lettek. Gibeonban és Ajjálónban pogány kultuszhely volt, tehát az Izrael ellen harcolók a Napot és a Holdat tisztelték. Józsué szavával megfosztja a Napot és a Holdat attól a hatalmuktól, amellyel az akkori ember szemében bírtak. Tehát Isten hatalmát látjuk így itt is megvalósulni: Isten nagyobb, mint a pogány istenségek.

Mit jelent ez ma nekünk? Utólagos újraértelmezésben a történet témája a győzelem az ellenséges istenek felett. Isten győzedelmeskedik az ember által tákolt istenségek felett. Tehát elsősorban nem az ellenséges népet kellett kiirtani: a történet alapvetően Isten, és az ember által tákolt istenségek viszonyáról szól.

Mit jelent ez nekünk most, ezen az adventen? Ahogy a gibeoniták észrevették, hogy bajban vannak, hogy szükségük van szabadításra, úgy nekünk is észre kell vennünk. Észre kell vennünk, hogy mik azok az életünkben, amik megkötöznek minket, amik rabságban tartanak, amik meghatározzák érzéseinket, amik nem hagynak minket szabadon örövendeni. Fel kell ismernünk, hogy egyedül Isten képes minket megszabadítani. Ha hozzá fordulunk, ő ma is kész minket félelmeinkből és rabságainkból megszabadítani. Te tudod ezt várni Istentől?

Damásdi Péter

Debreceni Református Teológiai Akadémia

Textus: „Bizony, hamar eljövök!” (Jel.22,20)

Hogy mi az Advent? Nem! Nem várakozás! Nem! Nem bűnbánattartás! Nem! Nem a karácsonyi ünnepre való megérkezés! Nem! Nem az elcsendesedés ideje! Nem! Nem a megnyugvás időszaka. Nem! Nem a lélek ünneplőbe öltöztetése! Nem! Nem Krisztusvárás.

Mert mi az Advent? Türelmetlenség! Féktelen költekezés és giccsparádé. A karácsonyi ünneptől való görcsös félelem és szorongás. A „mit kell még elkészítenem?” és a „Mit kell még megvennem?” vagy épp a „Mit fogok elfelejteni” – kérdések időszaka. Az elme, a szív és a lélek totális kimerülése és a Megváltó Úr születéséről való elmélkedés teljes hiánya.

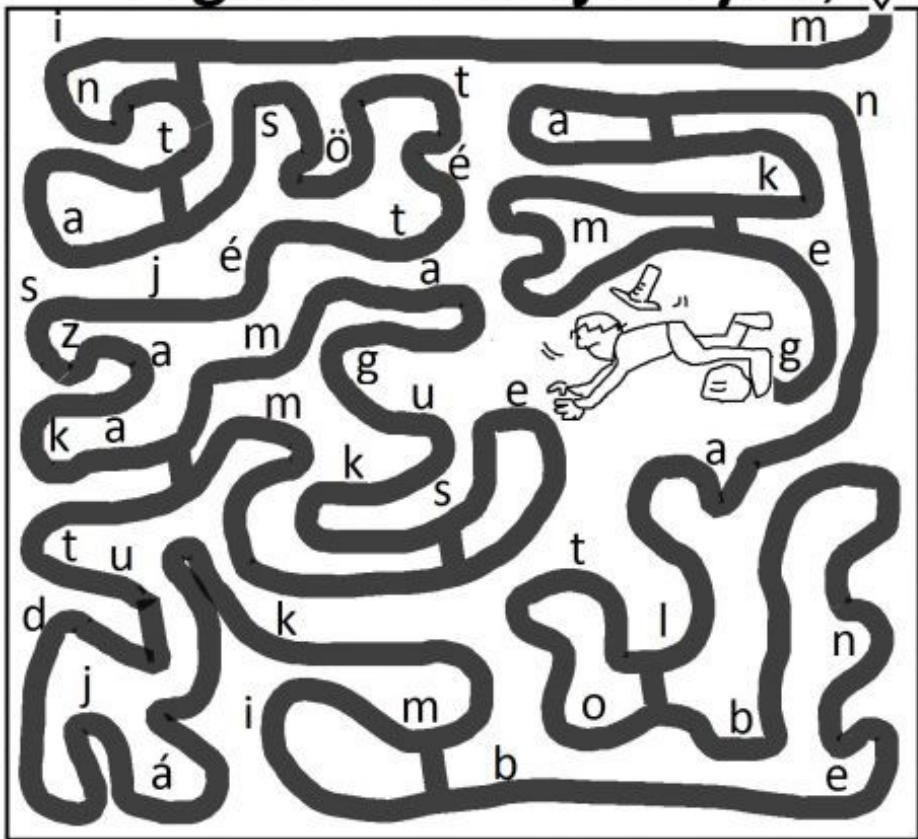
.....

Jézus azt mondja, hogy bizony, hamar eljön. Mi, akik magunkat templomos, jó keresztyén embernek tartjuk, vajon elgondolkoztunk e már azon, hogy az advent nem csupán az ünnepi asztalhoz, a templomi ünnepséghoz való megérkezés időszaka, hanem bizony az Úr visszajövetelének a várása is. De Isten kegyelméből minden évben kapunk egy meghatározott periódust –a karácsonyt megelőző 4 hetet-, amelyben koncentráltan figyelhetünk, és várhatunk Isten kijelentésére. De valamiről ne feledkezzünk meg: a hívő ember életének minden napja advent! Minden napja várakozás! Krisztusvárás!

Vajon így éljük-e a napjainkat? S merünk-e így tekinteni az Adventre is? Vajon komolyan tudjuk-e venni Krisztust szavát: „Bizony, hamar eljövök!” Az adventi időszak is kegyelmi idő: idő arra, hogy megtérjünk, hogy átadjuk életünket a mi Megváltó Urunknak! Annak az Úrnak, aki emberré lett karácsony szent ünnepén, hogy elhozza nekünk az örök élet lehetőségét, s megmutassa nekünk azt a gondviselő, jó Atyát, aki azt mondja: „Szeretlek benneteket!” (Mal.1,2)

Csöngedi Nikolett
Pápai Református Teológiai Akadémia

Péld 4,19 **A gonoszok útja olyan,** ↓

A labirintus útján indulj el a nyíltól, és olvasd el az összes betűt az eleső emberig!

Megoldás:

.....

.....

.....

SZIMBÓLUMFEJTÉS

Az alábbi gyönyörű zsolttáridézet hiányos szavait kell beírnod az üres kockákba a megadott mondat segítségével. Előtte találgass, milyen szó illene oda!

I	S	T	E	N	I	G	A	Z	M	A	R	A	D	Ö	R	Ö	K	K	É
☞	⌘	^	⌈	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞

Az elnyomottnak

☞	☞	☞	☞	⌘	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞

szolgált.

Az éhezőnek ő ad

☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞

☞	☞	⌘	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞

az Úr a foglyokat.

Az Úr

☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞

a vakok szemét.

Az Úr

☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞

azt, aki elesett.

Az Úr

⌘	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞

az igaz embert.

A jövevényt

☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞

Az Úr

^	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞

az árvát és özvegyet,

és

☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞

a gonoszok útját.

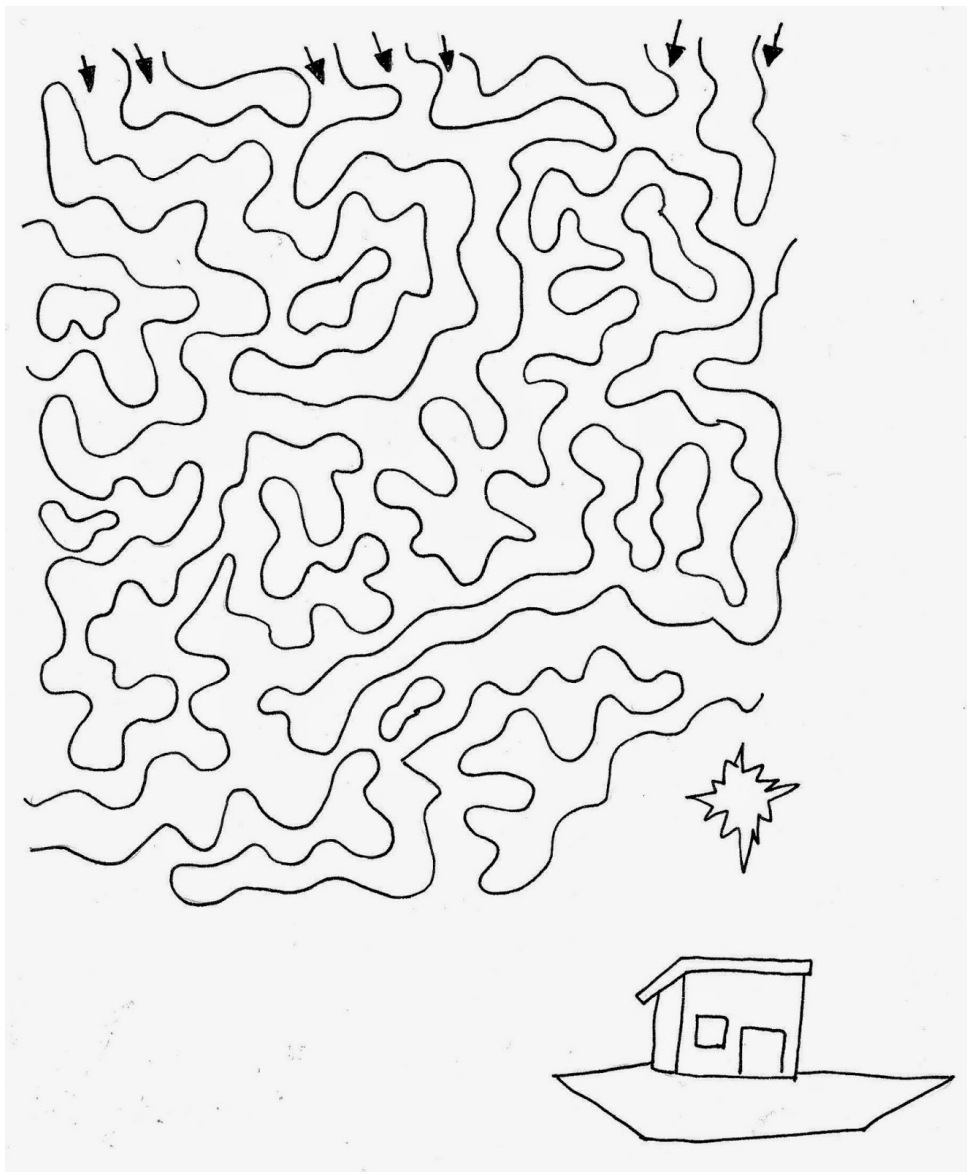
Az Úr

☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞	☞

örökké, * a te Istened, ó Sion,
nemzedékről nemzedékre.

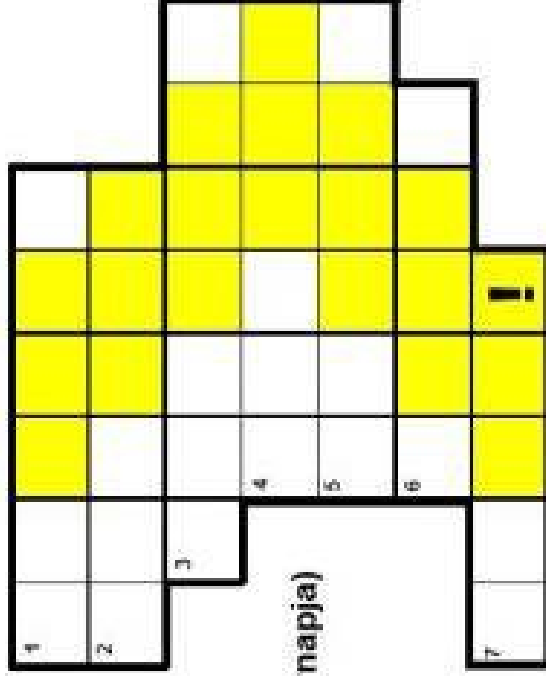
Melyik úton juthatsz el az istállóig
a leghamarabb?

ELSŐNEK LENNI

Mk 10,44

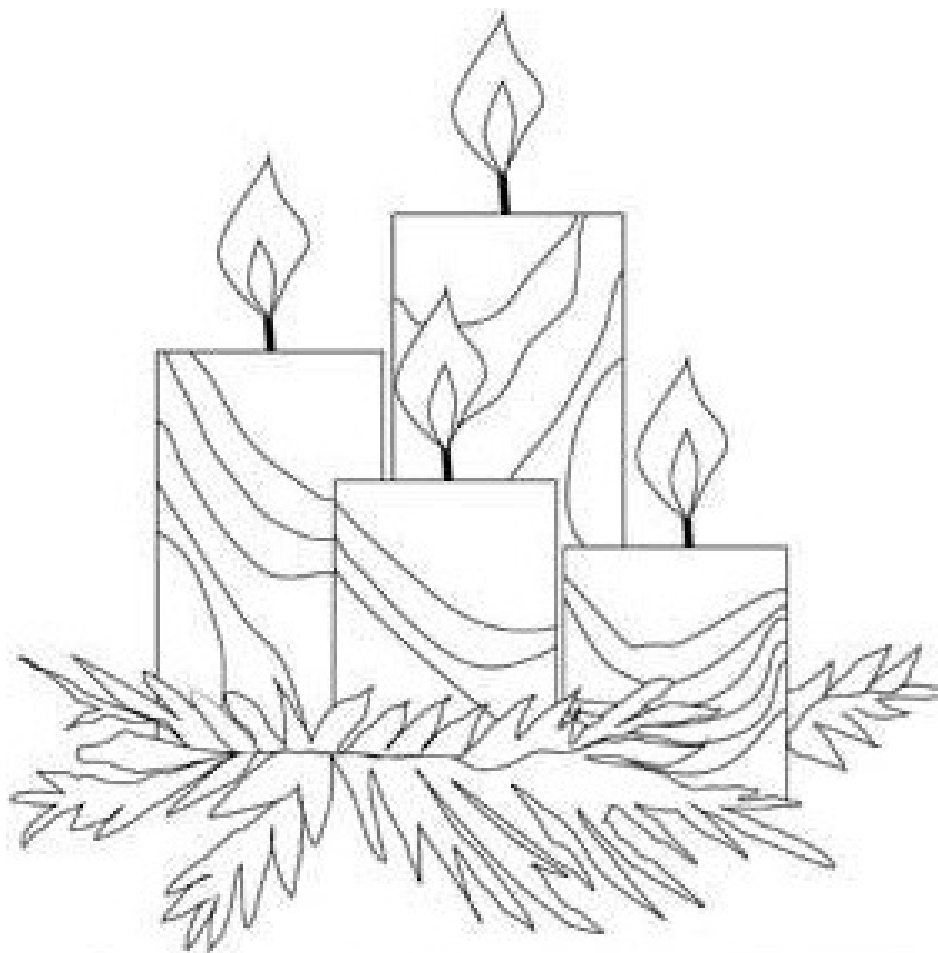
1. Társasjáték, melyet pöttyös falapocskákkal játszanak.
2. A hét második napján
3. Nem odabent.
4. Lánynév (szept 2. van a névnapja)
5. Piszkos
6. Az akvárium fala bezöldült.
7. Heje... (vidám indulatszó)

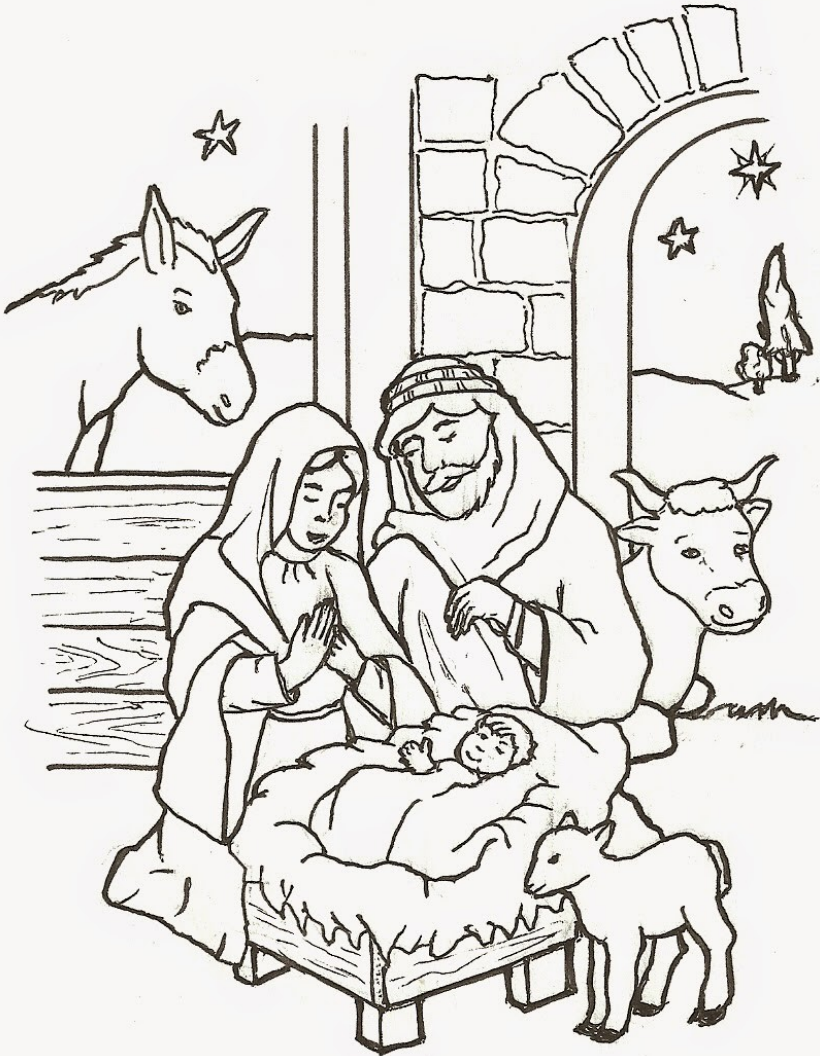

Jézus! ... ha valaki közületek első akar lenni, legyen....!"

A befejező szavakat megkapod, ha a meghatározásokra a választ beírod a megfelelő sorba, majd összeolvasod feülről lefelé haladva a kiemelt kockákat.

SZÍNEZŐK:

KARÁCSONYI GONDOLATOK...

„ A szeretetben pedig nincsen félelem; sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet, mert a félelem gyötrellemmel jár: a ki pedig fél nem lett teljessé a szeretetben... (1.Ján. 4:18-21)

Bizonyára az elmúlt karácsonyok alkalmával sokat beszéltünk és a mostani adventi karácsonyi időszakban is az igehírdetések rendjén elhangzik ez a mondat: ***karácsony a szeretet ünnepe.*** Egy ünnepi istentisztelet után ha a templomból hazatérőket megkérdeznék miről szólt a karácsonyi igehírdetés könnyen felelhetik azt hogy: a szeretetről. Szinte halljuk másoktól, vagy magunkban is ezt gondoljuk: szeretetről beszélni valami papos dolog, arról nem beszélni, hanem cselekedni kell.

Vajon így van ez? Igen, met János apostol ebben a levelében azt írja, hogy ***ne szóval szeressünk, se nyelvvel, hanem cselekedettel és valósággal. (1. Ján. 3:18)***

És mégis végig szinte egyebet sem tesz mint beszél a szeretetről, s most nektek is el kell viselnetek, hogy ez az igemagyarázat is erről fog szólni. Talán csak azért, hogy azt a világot, amely sok nyomorúsággal, s így félelemmel van tele másképp lássátok, vagy csak azért, mert karácsony körül érezzük leginkább, hogy a szeretet ünnepe után a félelemmel teli hétköznapiak jönnek. Pedig Isten azt akarja, hogy ez a másképp látásunk, az, hogy a ***szeretetet felfedezzük az életünkben*** ne csak karácsonyi élmény legyen, hanem egész életre szóló.

Sajátos módon állítja az apostol szembe a ***szeretet a félelemmel***, hiszen a Bibliában csak itt olvashatunk erről a kettőről, így párosítva: ***a szeretetben nincsen félelem, a teljes szeretet kiűzi a félelmet.*** A félelelemben és a félelem okában sok minden lehet: szorongás, bizonytalanság, előítélet, ijesztgetés, kissebrendűségi érzés,

gyanú, hatalom alá vettetés, sajnos ki tudjátok válogatni magatoknak azt ami éppen bennetek, kavarog. Bár különös de érzem, hogy megfordíthatom az Ige szavait: **a félelem kiűzte belőletek a szeretetet.**

Mert hát János éppen arról beszél, hogy vagy szeretet van bennünk, de akkor nem félünk, vagy lelkünket, tudatunkat a félelem fogja el, mert hiányzik a szeretet. Pedig emberi mivoltunkhoz tartozik, hogy szeressünk és szeressenek. Szeretetéhség van a világban- ez közhely, s a közhelyeket kerüljük, pedig sajnos ki kell mondanunk, mert ez a valóság. Talán mégsem baj, hogy ez a vágyakozás még megvan bennünk.

A félelmet nem lehet semlegesíteni csupán szavakkal, s a „**ne félj**” sokszor üresen kong a lelkünkben. Nekünk biztosítékra van szükségünk, hogy miért ne féljünk. Másfelől azt is tapasztaltuk, hogy az anyagi megsegítés sem úzi ki a félelmet. Lelki értékekre vagyunk ráutalva, mert a **félelem a lélek szorongása.**

Bizonyára az Istentől kapott szeretetünk nem fogja eltüntetni a világból a gyűlöletet. Tudom, hogy ezután is lesz félelem, irigység, rosszindulat az emberek között. De Isten nem is azt kéri, hogy váltsuk meg a világot, hanem azt, hogy abban a kicsi körzetben, amelyben élünk, amelyet éppen mi, akik a karácsonyi szeretet ajándékképpen kaptuk Istentől felelősek vagyunk, hogy éppen azt hassuk át ezzel a Tőle nyert szeretettel. Hogy a világ abban a kis körzetben amelyben élünk, változzon meg általunk, hogy a testté létel csatornáján ne duguljon el Isten szeretete, hanem jusson el azokhoz akik a közelünkben élnek. Így legyen. Ámen.

Csákvári Dániel
református lelkész,
München

Készítette: Marton Krisztián
2017.München

Müncheni Magyar Nyelvű Református
Egyházközség